

Propunere

Legea privind taxele pentru turiști

Capitolul 1. Scopul și domeniul de aplicare

Articolul 1-1 Scopul

(1) Scopul legii este de a contribui la finanțarea bunurilor publice legate de turism printr-o taxă de vizitare sub forma unei taxe.

(2) Bunurile publice legate de turism care pot fi finanțate din taxa pentru turiști sunt serviciile, mediile naturale și culturale, infrastructura, clădirile și alte resurse, în care utilizarea sau cererea crește semnificativ odată cu numărul de turiști.

(3) Bunurile publice legate de turism care pot fi finanțate din taxa pentru turiști pentru Longyearbyen sunt infrastructura publică și serviciile publice care constituie o condiție prealabilă pentru activitatea turistică în Longyearbyen și alte servicii pentru industria turismului.

Articolul 1-2 Aplicarea legii în cazul teritoriului Svalbard

Articolul 1-1 primul și al treilea paragraf, articolele 2-3 până la 2-10 și articolul 4-1 din lege se aplică, de asemenea, în cazul localității Longyearbyen. Regele poate emite reglementări privind adaptările necesare din perspectiva condițiilor locale, a se vedea articolul 3-1.

Capitolul 2. Taxa de cazare

Articolul 2-1 Dreptul de a stabili o taxă municipală de cazare

(1) Localitatea, reprezentată de consiliul municipal, poate stabili o taxă pentru turiști pentru a îndeplini scopul prevăzut la articolul 1-1.

(2) Taxa se aplică întregii localități.

(3) Localitatea, reprezentată de consiliul municipal, poate emite reglementări care să prevadă lunile anului în care se aplică taxa de cazare.

(4) Taxa se aplică închirierii de camere, apartamente, cabane, case, terenuri etc. în hoteluri, nave hoteliere, campinguri, campinguri pentru rulote, hosteluri, porturi de oaspeți pentru ambarcațiuni de agrement și alte unități de cazare, inclusiv închirieri private, altele decât în scopuri comerciale, în care clientul are acces la facilitățile de cazare între orele 24.00 și 6.00 și pentru o perioadă mai mică de 30 de zile consecutive.

(5) Obligația de plată a taxei survine în momentul în care începe un sejurul peste noapte.

(6) Taxa se specifică în documentația de vânzare a serviciului respectiv.

Articolul 2-2 Planul de utilizare a veniturilor generate din taxa de cazare

(1) Localitatea elaborează un plan de utilizare a veniturilor generate din taxă în conformitate cu scopul menționat la articolul 1-1.

(2) Localitatea se asigură că întreprinderile vizate au posibilitatea de a contribui la elaborarea planului.

Articolul 2-3 Scutirile de la plata taxei de cazare

(1) Nu se percepe nicio taxă pentru cazarea pe navele de pasageri aflate în tranzit sau în alte servicii de cazare similare.

(2) Ministerul poate stipula în reglementări alte scutiri de la plata taxei.

Articolul 2-4 Baza de calcul

(1) Taxa municipală de cazare se calculează ca un adaos procentual de 3 % la prețul plătit pentru cazare, fără taxa pe valoare adăugată.

(2) Pentru Longyearbyen, taxa pentru turiști poate fi stabilită ca o sumă fixă.

Articolul 2-5 Taxa

(1) Orice persoană care, contra cost, vinde serviciul pentru care se calculează taxa, calculează, colectează de la client și plătește taxa localității în care se află unitatea de cazare.

(2) În cazul în care un furnizor care nu este înregistrat în Registrul taxei pe valoarea adăugată utilizează o altă parte pentru a facilita serviciul și pentru a colecta plata în numele său, mediatorul este răspunzător în raport cu localitatea.

(3) Întreprinderile care sunt înregistrate în Registrul taxei pe valoarea adăugată calculează și plătesc taxa pentru aceleași perioade și cu aceleași date scadente de plată care se aplică declarației fiscale pentru taxa pe valoarea adăugată.

(4) Întreprinderile care nu sunt înregistrate în Registrul taxei pe valoarea adăugată calculează și plătesc taxa de cazare pentru un an calendaristic. Data scadenței plății este 10 martie a anului următor.

(5) Alineatul (4) se aplică în mod corespunzător furnizorilor care închiriază locuințe, locuințe secundare sau case de vacanță în alte scopuri decât cele comerciale.

(6) Ministerul poate prevedea în reglementări dispoziții mai detaliate cu privire la o astfel de răspundere în temeiul alineatului (2).

Articolul 2-6 *Autoritatea de colectare*

Localitatea este autoritatea de colectare.

Articolul 2-7 *Obligația de a divulga informații și exceptări de la obligația de confidențialitate*

(1) La cerere, persoana obligată la plata taxei furnizează localității informațiile necesare pentru a controla baza de calcul, colectarea și plata taxei. Localitatea poate stabili un termen-limită pentru divulgarea informațiilor în conformitate cu prima teză. Termenul nu poate fi mai mic de patru săptămâni.

(2) Obligația de confidențialitate a autorităților fiscale în temeiul articolului 3-1 alineatul (1) din Legea privind administrația fiscală nu împiedică localitatea să primească informații de la autoritățile fiscale pentru a fi utilizate în activitatea sa de colectare și control al taxei pentru turiști, în ceea ce privește:

- a) contribuabilii care au obținut venituri din servicii de cazare în localitate;
- b) cuantumul veniturilor din astfel de servicii raportate de un contribuabil și de o societate de facilitare utilizată de contribuabil;
- c) adresele fiecărei unități închiriate a contribuabilului.

Articolul 2-8 *Amenda coercitivă*

(1) În cazul în care persoana obligată la plata taxei nu își îndeplinește atribuțiile în conformitate cu articolul 2-5 sau cu articolul 2-7 alineatul (1), localitatea poate impune o amendă coercitivă care se acumulează zilnic persoanei obligate la plata taxei. Amenda coercitivă nu poate fi stabilită la mai mult de cinci ori valoarea unei taxe judiciare pe zi.

(2) Localitatea poate emite reglementări privind nivelul și stabilirea amenzilor coercitive.

Articolul 2-9 *Căile de atac și amânarea plății*

(1) Deciziile individuale privind taxa de cazare pot fi contestate în conformitate cu normele Legii privind administrația publică.

(2) Taxa de cazare se plătește în momentul și în cuantumul prevăzut în hotărâre, chiar dacă hotărârea a fost atacată sau a fost introdusă o acțiune în justiție împotriva hotărârii.

(3) În circumstanțe speciale, localitatea poate acorda o amânare a plății.

Articolul 2-10 *Taxele restante și dobânzile pentru plățile restante*

(1) Taxa de cazare restantă constituie un motiv de executare a sumei datorate.

(2) În cazul plății cu întârziere a taxei către localitate, persoana obligată la plata taxei plătește dobândă în conformitate cu Legea privind dobânzile pentru plățile restante.

Articolul 2-11 *Notificarea*

(1) Localitatea notifică fără întârziere ministerului decizia consiliului municipal de a emite reglementări privind taxa de cazare în temeiul articolului 2-1.

(2) Ministerul poate prevedea în reglementări norme mai detaliate privind notificarea și intrarea în vigoare a taxei.

Capitolul 3. Taxa pentru turiști pentru localitatea Longyearbyen

Articolul 3-1 *Taxa pentru turiști pentru localitatea Longyearbyen*

(1) Regele emite reglementări privind taxa pentru turiști pentru Longyearbyen. Taxa pentru turiști se plătește ca taxă pentru asigurarea cazării în Longyearbyen și ca taxă pentru fiecare pasager care debarcă sau se îmbarcă de pe/pe nave de croazieră convenționale sau de expediție în Longyearbyen.

(2) Taxa pentru turiști finanțează infrastructura publică și serviciile publice necesare pentru activitatea turistică în Longyearbyen, precum și alte servicii din industria turismului.

Capitolul 4. Dispoziții finale

Articolul 4-1 Intrare în vigoare

(1) Legea intră în vigoare de la data stabilită de Rege. Regele poate pune în aplicare dispozițiile individuale în momente diferite.

(2) Ministerul poate emite, prin reglementări, dispoziții tranzitorii privind intrarea în vigoare.

(3) Până la intrarea în vigoare a modificării prevăzute la articolul 4-2 din Legea privind punerea în aplicare a articolului 2-14, taxa pentru turiști poate fi colectată de localitate în conformitate cu normele care reglementează colectarea taxelor.

Articolul 4-2 Modificările aduse Legii privind executarea silită

Începând cu data stabilită de Rege, Legea nr. 86 din 26 iunie 1992 privind executarea silită se modifică după cum urmează: La articolul 2-14, se adaugă litera (f) cu următoarea formulare:

(f) taxa pentru turiști și amenda coercitivă în conformitate cu Legea privind taxa pentru turiști